

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 23. Monita Legatis Latinis in Græciam missis data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A. C. 1278.

que Christianos esse ac Ecclesiæ filios; ideoque se, nisi Numinis iram provocare velit, permittere haud posse, ut alii Christiani eis arma inferant.

§. XXIII.

Monita Legatis Latinis in Græciam missis data.

Post Græcorum Legatorum abitum Papa Constantinopolim novos quatuor Nuncios misit, omnes ex Ordine Minorum, nempe Bartholomæum Episcopum Rosetanum in Hetruria, Bartholomæum Senensem Ordinis Ministrum per Syriam, Philippum Perusinum, & Angelum Urbevetanum, Lectores, seu Professores theologiæ. Ex quatuor epistolis, quas eis tradidit, duas priores Imperatori Michaëli Palæologo inscripserat. In una longam Legatorum ejus commorationem excusat per vacationem sedis apostolicæ, ac per sui regiminis novitatem. In altera de commodis ejusdem temporalibus loquens queritur, quod neglecto Papæ Joannis XXI suafu Legatos suos non jufferit cum Philippo Imperatoris Constantinopolitani nomen gerente atque cum Carolo Siciliae Rege consilia pacis agitare; hortaturque, ut intra quinque menses viros mittat, huic negotio conficiendo idoneos. Tertiam destinavit Andronico

Rayn. 1276.
n. 2. 15.
Vading.
1278. n. 2. 4.

Rayn. n. 5.
Vad. n. 5.

Andronico Imperatoris filio natu maximo, cui gratulatur demonstratum reconciliationis studium. Has tres epistolas 7 Octobris an. 1278, quartam postridie scripsit ad Patriarcham cæterosque Præfules Græcos, quibus inculcat, & præcipit, ut suam quisque fidei professionem sigillatim, prout Legati poposcerint, faciant, Ecclesiæ Romanæ primatum agnoscant, schismaque abjurent.

Sæcul.XIII.
A.C.1278.

Rayn. n. 6.

Legatis hæc dabat monita. Post adventum vestrum Imperatori Michaëli ac filio ejus Andronico nostro nomine bene precabimini, dicetisque, quantum nobis gaudium ipsorum litteræ creaverint, & quanta Latinorum omnium lætitia sit perfectam cum Græcis reconciliationem sperantium. Tum Imperatori epistolam spiritualia continentem, scilicet primam dabitis, Andronico autem ac Patriarchæ illas, quæ ipsis inscriptæ sunt. Ad res profanas quod attinet, quo facilius vos in Michaëlis & Andronici animos insinuetis, primum affirmabitis, Romanam Ecclesiam ipsis tanquam ad suum reverfis gremium inter cunctos Principes catholicos, quantum æquitas passura sit, esse fauturam. Idcirco a tempore Papæ Joannis illam nihil celasse Imperatori, sed suggestisse salubre consilium pacis jungendæ cum quibusdam Principibus Latinis, eum ipsis injuriam faceratis

n. 7.
Allat. conf.
p. 730.

p. 731.

Sæcul. XIII.
A C. 1278.

tis, & bono juri suo, suæque potentiaë confidentibus. Potestis ampliorem hujus rei notitiam capere ex Papæ Joannis epistola ad eundem Imperatorem, & ex nostra, quæ ad temporalia spectat, scilicet ex secunda, quam illi tradetis, postquam ea, quæ modo dicta sunt, tetigeritis.

Sed antequam huic temporalium capiti seu puncto insistatis, postulabitis ab Imperatore exemplum sive apographum litterarum, quas per Legatos nuper reverte re versos misit, professionem fidei, & primatus agnitionem complectentium, solo Gregorii nomine in nostrum mutato: quod ipsum haud nimis urgendum est. Simile apographum petetis a Principe Andronico, & curabitis, ut hæc secundæ litteræ in membrana scriptæ, sigilloque aureo munitæ sint, ut priores. Indicabitis etiam Imperatori, Patriarcham cæterosque Præsules suam fidei professionem nondum fecisse secundum formulam ab Ecclesia Romana missam. Quapropter ille, qui rem totam a se pendere, suisque in viribus omnino esse perhibet, operam debet dare, ut Præsules nobis reapse faciant satis, & compleant omnia, quæ ad firmandam reconciliationem servare possunt.

Ad illud, quod Imperator in litteris suis petiit, nempe ut Ecclesia Græca
sym-

symbolum modo ante schisma solito di-
 cat, ritusque suos retineat, reponetis, u-
 nitatem fidei non permittere, ut hujus
 professiones sint dissimiles præsertim in
 simbolo, quod eo magis ejusdem esse
 formæ debeat, quo sæpius canatur.
 Ideo Ecclesiam Romanam statuiffe, ut
 Latini ac Græci pari ratione id cantent
 cum additamento: *Filioque*, quia hoc ad-
 ditamentum singulariter tractatum fue-
 rit, ac veræ fidei agnitio non celanda sit,
 sed libere edicenda. Ad reliquos Græ-
 corum ritus quod attinet, respondebitis,
 Romanam Ecclesiam tolerare cunctos
 velle, quos fidei vel canonibus esse con-
 trarios judicatura non sit. Cæterum,
 cum hoc inter negotium vos ab omni
 violentia ferociaque, quæ posset exulce-
 rare animos, abstinere oporteat, inducias
 primum agitabitis, & cum Imperatore
 Michaële convenietis de tempore neces-
 sario ad obtinendum Imperatoris Philip-
 pi, ac Siciliae Regis consensum.

Sæcul.XIII.
 A.C.1278.

p. 733.

A Patriarcha, cæterisque Præfuli-
 bus & Clericis cujuslibet urbis, oppidi,
 pagique poscetis, ut secundum formu-
 lam contentam litteris Gregorii X, quas
 fertis vobiscum, ac illis lectas fideliter
 explicabitis, suam quisque professionem
 fidei sigillatim faciat sine ulla conditione
 vel additamento, & jurejurando confir-
 met. Formula ejus additur: tum con-
 tinua-

Sæcul. XIII.
A. C. 1278.

P. 734.

tinuatur informatio : Nullam proferant consuetudinem, per quam se hoc juramento eximant. Casus hic est novus: nec observandæ veniunt hæ consuetudines adversæ juribus Superiorum, præsertim Romanæ Ecclesiæ: abusus potius quam usus dixerimus. Volumus etiam, ut Præsules Clericique promittant, se nihil unquam suæ professioni fidei contrarium publice vel privatim docturos esse; immo, qui verbi divini præconium exercent, spondeant, se has veritates populo esse fideliter exposituros. Adjungitis tamen his agnitionibus cautiones reliquas, quas opportunas pro vestra prudentia & pro ratione circumstantiarum singularium censebitis.

Porro ad faciliorem eorum, quæ dicta sunt, executionem expedire credimus, si omnia regionis loca nobilia, quo liberum accessum habebitis, ipsi adeatis, has professiones fidei, & hæc juramenta excepturi. Conficientur eorum tabulæ publicæ, quarum apographa plura magnæ fidei sigillis munita vobis tradentur, ut apud vos teneatis aliqua, quædam apud alios deposita habeatis, & alia per cursores varios mittatis ad sacram Sedem, in ejus tabulariis asservanda. Ad hæc curam agetis, ut hæc acta referantur in præditos autoritate librorum cathedralium, cæterarumque Ecclesiarum insignium,

signium, ac cœnobiorum illis in locis
existentium.

Sæcul. XIII.

A.C. 1278.

Has Græcis agnitiones dum inculcabitis, dicetis Romanam Ecclesiam mirari, quod immemores præteriti, suumque statum securum præstandi parum studiosi nondum curaverint se absolvi a censuris, in quas incurrerunt ob schisma suum; & quod Patriarcha cæterique Præsules post suum ad Ecclesiam Romanam reditum non postulaverint confirmationem in suis dignitatibus. Hinc capere occasionem poteritis Imperatori ac reliquis suadendi, ut Cardinalem Legatum poscant, sicut mittere cogitamus aliquem, qui solidius ibi omnia instauret. Quapropter inter colloquia vestra eis sapienter insinuabitis, Cardinalis Legati autoritate plena muniti præsentiam his in locis utilissimam fore: & tractatis rebus cæteris, dum prope aberitis a confectioe negotii, monebitis Imperatorem, ut sponte Legatum petat. Sive autem hoc ei persuaseritis, sive non: caute ac solerter indagabitis, quomodo Legatus tuto regionem ingredi, & ibi manere possit. Ut hoc comperiatis, præstabit forsitan ante affirmationem quærere, an non per commentarium aliterve meminerint, quomodo Legati sacrae Sedis ibi recepti, ac exempti sumptibus, quibus ornati honoribus, & qualem obedientiam experti fue-

p.735.

Histor. Eccles. Tom. XXII. D rint;

Sæcul. XIII.
A C. 1278.

rint; quantam exercuerint jurisdictionem, qualem familiam & comitatum habuerint. Si responsum Imperatoris cum statu Cardinalis Legati congruat, dabitur operam, ut illud scripto accipiatis. Sin minus; exponetis illi ea, quæ Latini Cardinalibus Legatis tam de jure quam ex more faciunt. Verum non omnia simul memorabitis, ita, ut Legatus esse oneri videatur; sed modeste ac moderate, ut alliciatis potius, quam absterreatis.

p. 736.

Potestis addere rationes aliquas; Legatum agere personam Papæ; multis malis spiritualibus æque ac temporalibus mederi posse; atque si rogatu Imperatoris mitteretur, id sinceræ reconciliationis signum clarius fore.

ap. Vading.
n. 6.

Præterea observabitis, nos per litteras ad vos scriptas vobis facere potestatem proscribendi omnes illos, qui reconciliationis negotium illis in tractibus turbaverint, cujuscunque sint dignitatis, eorum terras interdicto afficiendi, eosque in rebus sacris & profanis, prout par esse censebitis, castigandi. Postquam vero sacra Sedes eandem facultatem duobus Episcopis Ferentino & Taurinensi nuper eandem ob causam missis dederat, Palæologus vehementer eos urgebat, ut quibusdam Proceribus Græcis, qui cum Constantinopolitano Imperatore Latino & cum Rege Siciliae foedus sanxerant,

cen-

censuras irrogarent tanquam reconcilia- Sæcul. XIII.
 tionis perturbatoribus. At Episcopi A.C. 1278.
 perquisito factò nihil contra hos Græcos
 statuerunt, probe gnari, antecessores no- p. 737.
 stros Gregorium & Innocentium similes
 Palæologi preces contra omnes eos, qui
 ipsius potestati se subducerent, non au-
 diisse, ut docent illorum epistolæ, quas
 habetis. Itaque, si a vobis idem postu-
 let, cavebitis, ne quid decernatis contra
 hos Græcos tanquam foedere conjunctos
 Imperatori Philippo, Regique Carolo, &
 Palæologi inimicos: tunc solum eos pu-
 nietis, si reconciliationem directo impe-
 dian.

Cæterum quanquam vobis manda-
 tum exequentibus vitanda est omnis oc-
 casio rumpendæ pacis, vos tamen nego-
 tium non obiter, ut quidam hæctenus fe-
 cere, sed ita tractare volumus, ut in Græ-
 corum intentiones intime penetretis, &
 super quolibet puncto affirmationem ne-
 gationemve, aut apertam respondendi
 detrectationem eruatis, quo certius post
 vestrum reditum cognoscat sacra Sedes,
 quid agendum supersit. Sic Papa Nico-
 laus Nuncios informavit suos.

Sæcul. XIII.
A. C. 1278.

§. XXIV.

Seditio contra Michaëlem Palæologum.

Postquam Nicolaus in apostolicam sedem euectus erat, rei notitiam Imperatori Michaëli Palæologo, & Patriarchæ Joanni Vecco, cæterisque Præfultibus dedit. Habemus utriusque responsum laudibus & officiosis verborum blanditiis plenum. In imperatorio hæc noto: Remitto tibi latores epistolæ tuæ, quibus res plures ad negotia mea secretissima pertinentes credidi, ut tibi easdem & suis visa oculis, suisque auribus audita indicarent. Quænam vero fuerint arcana hæc negotia, discimus ex litteris, quas Ogerus imperatorius Archigrammateus & linguæ latinæ interpres ad illos Papæ Nuncios Marcum & Marcelum ita scripsit: Cum Imperator Dominus meus vobis aures præbuisset, ejus responsum scripto vobis a me dandum censui, nequid de illo vestra e memoria debeat longitudo temporis, itinerisque. Ille negotia sua conficere jam non potest, ut antea: rei causam intelligite! Quod Papæ obedientiam juraverit, debitam illi submissionem cognati & cives sui denegant; per ignorantiam alii, qui momentum consensionis Ecclesiarum non capiunt;

Rayn. 1277.
n. 60.

Vading.
1279. n. 2. 3.

Id. 1278.
n. 13. l